

Ifølge Sølovens § 280 vil i visse Tilfælde Modtageren ved at modtage Godset kunne blive personlig ansvarlig ogsaa for Fordringer, der tilkommer andre end Bortfragteren.

Til § 113.

Bestemmelsen svarer i Realiteten ganske til Sølovens § 155, 1ste Stk. Man har ikke anset det for nødvendigt at genoptage § 155, 2det Stk., hvis Indhold maa anses selvfølgeligt.

Medens det svenske Forslag som et 3die Stk. i denne Paragraf har optaget en til Sølovens § 131 svarende Bestemmelse, har man hverken fra dansk, norsk eller finsk Side anset det for nødvendigt at optage denne Bestemmelse, hvis Resultat maa anses at følge af almindelige Retsregler. Uligheden i Lovteksterne paa dette Punkt dækker altsaa ikke over nogen Ulighed i Retsopfattelsen.

Til § 114.

Bestemmelsen svarer i sit Indhold til Sølovens § 156, idet man i Forslaget blot har behandlet det Tilfælde først, at Modtageren vel har erklæret sig villig til at modtage Godset, men derefter ikke opfylder Vilkaarene for Udleveringen af Godset eller forhæler Losningen, medens man i 2det Stk. har behandlet det Tilfælde, at Modtagelse af Godset nægtes, eller Modtageren ikke er kendt eller ikke er at træffe.

Efter Forslagets 1ste Stk. har Bortfragteren *Ret* til at losse og oplægge Godset, idet han bør have *Ret* til at kunne være klar til Afsejling igen, naar Lossetiden er udløbet. I de i 2det Stk. omhandlede Tilfælde har han *Pligt* til, hvis Losningen ikke kan fuldføres i rette Tid, at losse og oplægge Godset.

Paragraffens Bestemmelser gælder ogsaa Stykgods.

Til § 115.

Bestemmelsen svarer delvis til Sølovens § 138, 2det Stk. I Linie- og Rutefart kræves efter Forslagets § 106 jfr. § 88 ikke nogen Melding, for at Lossetiden kan begynde at løbe. Modtageren maa selv holde sig underrettet om, naar hans Gods er klart

til at losses, og er han da ikke rede til at modtage det, maa Bortfragteren være berettiget til Oplægning af Godset. Om Følgerne af Forsinkelse, der skyldes Modtagerens Forhold, henvises til § 109, jfr. § 96.

Bliver Godset efter Oplægningen ikke hentet inden en rimelig Tid, skal Bortfragteren underrette Afladeren om Forholdet. Denne maa da lade Meddelelsen gaa videre til Modtageren.

Til § 116.

Bestemmelsen svarer til Sølovens § 157. Man har dog ment at burde tillade Salg ogsaa paa anden Maade end ved Auktion, naar blot Salget sker paa en for Modtagerens Interesser betryggende Maade, f. Eks. gennem autoriseret Varemægler. Man har anset det for uforment at nævne, at Told og paaløbende Omkostninger ved Salget ogsaa skal dækkes af Salgssummen.

Til § 117.

Bestemmelsen svarer i Indhold til Sølovens § 158, dog at Rækkefølgen af de to Bestemmelser, denne Paragraf indeholder, i Konsekvens af Ordningen af Forslagets foregaaende Paragraffer er byttet om. Bortfragteren har saaledes fremdeles en Pligt overfor Befragteren til at søge at skaffe sig Dækning for sit Krav ved at holde sig til Godset. Gør han ikke det, men udleverer det til Modtageren, bevarer han vel sit Krav mod Modtageren, men mister det overfor Befragteren, medmindre han kan godtgøre, at Fordringen ikke kunde være dækket ved Salg af Godset, eller at Befragteren vilde blive beriget paa Bortfragterens Bekostning, hvis Kravet faldt bort.

Bestemmelsen vedrører alene de i Forslagets § 112 omhandlede Fordringer.

Bortfragterens Ansvar for Godset.

Dei dette Underafsnit indeholdte Bestemmelser erstattes, naar Gods beforders i Henhold til et Konnossement, paa hvilket Konnossementsloven finder Anvendelse, af de i denne Lov indeholdte Regler, for saa vidt angaar Ansvaret overfor Konnossementsindehaveren.